

Evangeliumi hírnökök

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JEZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

ELHAGYATVA...

Hogyha élted utján elhagyott mindenki,
Hogyha könnyeidet nem törli le senki,
Hogyha már nincs társad ezen a világon,
Hogyha már nincs olyan, aki melléd álljon,
Hogyha úgy érzed, hogy mindent elvesztettél,

Eltűnt minden célod, amit úgy kerestél,
Hogyha nincs már ami mosolyra fakasszon,
Hogyha nem találod ami nyugtot adjon,
Lelkednek nincs csendje, csak nagy zürzavarja,

Arcod a fájdalom éles könnye marja,
Hogyha szived hurját a zugó szél rázza,
Lelked a bánatnak sötét óceánja,
Hogyha úgy érzed, már élted összeroppan,
S szived a sebekből tán utolsót dobban,
- Ne dobd el reményed, utolsó zöld ágod!
Még mindig marad egy igaz, hű barátod.

Hogyha ő áll melléd, a hullámok szűnnek.
Egedről a felhők gyorsan elrepülnek.
Eltűnik a szélvész, vihar orgonája,
Megpihen a gálya tépett vitorlája.
Utolsó könnyecsek nemán legördülnek,
Lelked fájdalmai lassan csendesülnek,
S úgy érzed, éltednek ismét van már célja,
Van ki a szivedet féltse, hazavárja,
Van, ki simogasson, van aki szeressen,
Kinek szelid hangja a füledbe csengjen;
"Gyermek, ha itt mindent, sorba elvesztettél,

Eltűntek mellőled mind, kiket szerettél,
Hogyha úgy érzed, hogy most már egyedül vagy,

Van még Egy-Valaki, aki árván nem hagy.
Van még egy Valaki, akihez még futhatsz,
Van még egy Valaki, akit átkarolhatsz,
Van még egy Valaki, akit megölelhatsz,
Akitől igazi békességet nyerhetsz.

- Tudod Testvér ki ez, ki e hű Barátod?...
Menj fel Golgothára, - ott majd megtalálsz.

Toronto,

Somogyi Gáborné.

ISTENNEL VALÓ BÉKESSÉG

Ján. 14:27.

Alig van még egy olyan szó közforgalomban e világon, amelyet az emberek oly gyakran emlegetnének mint ezt a szót: "Békeség." Az országok képviselői és diplomatái napról-napra állandóan a világ békéjéről gondolkodnak és tárgyalnak; az ujságokban hétről-hétre valamilyen formában foglalkoznak a békeség feltételeivel és annak lehetőségeivel, de sajnos e világon az emberek között még sincsen békeség. Az emberek legnagyobb része még mindig békételen és boldogtalan.

Ezen az állapoton mi keresztyének sajnálkozunk és bánkódunk. De megállapítjuk, hogy ennek a békétlenségnek okai vannak. Az első, hogy az emberek a világadta békeséget keresik s nem azt, amit az Isten, Fia által ígért az ő gyermekeinek. A békeség isteni tulajdonság s azt a világ soha nem adhatja az embereknek. Azt Isten adja.

Milyen békét adhat ez a világ? Századok és ezredek bizonyítják a történelemben, hogy a világadta békeséget mindig erős katonasággal, hatalommal és fegyverrel őrizték az emberek. Ezek mögött mindig ott volt a harag, szitkozódás, költséges határtalan készülődés a bosszuállásra és egy újabb háborúra. Korunkban két világháború zajlott le s ezek mellett kisebb nagyobb harcok és forradalmak, melyeknek több millió ember esett áldozatul. A szép Magyarországot is tönkretette, s a sok ezer magyar ifjúságot szétszórta az

egész világon. Az emberek békeséget az egymással harccal, fegyverrel akarnak teremteni. Ez volt a pogány rómaiaknak is a felfogása, mely tönkretette a nagy világbirodalmat.

Továbbá, az életben találkozunk olyan emberekkel, akik így gondolkodnak: Ha van jó állásom, pénzem, házam stb., akkor van békeségem is. A bibliai dús gazdag is így gondolkodott, de az isteni üzenet "Bolond"-nak nevezte őt. A világ ad némelyeknek földi kincseket, de oly sok példa áll előttünk az életben, mely azt mutatja, hogy a legnagyobb gazdagság mellett is elégedetlen és boldogtalan az ember. Tehát ebben sincsen igazi békeség.

Vannak olyan emberek is, akik szép nagy családi életben vélik békeségüket és boldogságukat. Ismerem egy ilyen családfőt, kinek 8 gyermeke volt s leirhatatlan öröme volt a családban, de olykor ezt a szép családi életet is boldogtalanította az alkohol használata által a békétlenség. Akármilyen szép és nagy legyen a család, abban sem találjuk meg az igazi békét, az igazi boldogságot. A világ ezeket s ezekhez hasonlókat ad az embereknek, melyekben valódi és állandó békeség nincsen.

Az Ur Jézus által adott béke. "Az én békeségemet adom néktek." Ez volt az Ur Jézus hagyatéka az övéinek. Halála előtti pillanataiban csinalta a végrendeletet. Először nemes lelkét az Atya kezébe tette. "A te ke-

zedbe teszem le az én lelkemet." Édes anyját, Máriát János apostol gondviselésére bízta. Ruháját a katonáknak adta és testét pedig az Arimathiai Józsefnek, ki saját maga sirjába temettette el Jézus testét. Aranya, ezüstje, földi kincsei nem voltak. Egyszer ezt mondotta: "A rókáknak van barlangjuk, az égi madaraknak fészük, de az emberfiának nincsen hova fejét lehajtsa." De isteni lelkében olyan kincsek voltak elrejtve, melyekkel meggazdagította e szerencsétlen világot. Ezek között egyik a legnagyobb az **ő békessége volt**, amit hagyatékba adott az ő tanítványainak. Béke Istennel. Békesség az emberekkel és békesség önmagunkkal. Erről a békéről Pál apostol így emlékezik meg: "Ő a mi békességünk." (Eféz. 2:14.) Jézus Krisztus magával hozta a békességet a mennyből erre a Földre. Erről énekeltek az angyalok Krisztus születése alkalmával. A világ által adott béke földi, anyagi és mulandó. A Krisztusé lelki és testi, mely nem mulik el a földi étellel. Az tart örökké. A világadta békesség össze van kötve a bűnnel, megpróbáltatással és végnélküli szenvedéssel, de a Krisztus által adott békesség megszabadít a bűntől és a kárhóztól.

A fontos döntő kérdés ez: **Birod-e az Ur Jézus Krisztus által adott békét?** Ez a kérdés életedben minden más fontos kérdés között a legnagyobb és a legszükségesebb. Ha nem birod, akkor szegény és szerencsétlen ember vagy még akkor is, ha az anyagiakban meggazdagodtál, mert Jézus mondja: "Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall. Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért?" (Márk 8:36-37.) Semmit nem adhat!

Ha nem volna békéd Istennel, felebarátoddal és önmagaddal, még a kegyelem ideje itt van. Isten könyörülni akar minden emberen a Jézus Krisztus által. Nem akarja azt, hogy egy is elkárhozzon, hanem, hogy megtérjen és éljen. "Megigazulunk azért hit által, békességünk vagyon az Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által." (Roma 5:1.)

Emeritus.

Krisztus keresztyének hordozása

"HA VALAKI jöni akar énutánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét és kövessen engem..." (Mt. 16:24.)

Közel két ezredév távolából maradt reánk, emberekre, Jézus Krisztus eme szeretettől áthatott felhívása, figyelmeztetése, amint a cézáreai Filippi városa mellett, meghitt tanítványai körében tartózkodott, felvilágosítva őket az Örök élet értelméről, értékéről.

Röviddel később követte e szavakat a golgothai keresztfeszítés, mely óta sok, sok minden történt e számunkra kijelölt égítesten, melyet Isten voltaképpen azért hívott létre, hogy itt bizonyítsuk be a mennyei birodalomhoz való ragaszkodásunkat, melynek koronája lez majd számunkra az Örök Dicsőség, Isten trónja mellett.

A földkerekség széles terein, minden kis zugban büszke acélkolosszuskok irdatlan magasságától bennszülöttek kunyhójaig, szétszóródott az Élet Magja, Kenyere, Itala. Hittel teljes, emberszülte személyek vitték hirtül ismeretlen, addig senki által meg nem járt helyekre Isten egyszülött fiának testamentumát.

Eképpen megalakultak különböző egyházak, felekezetek, melyek minden tekintetben elismerik a magnak, Jézus Krisztusnak szent életét, vallásközösségi életükben gyakorolják is a keresztyéni életformát, mert magukhoz veszik jelképes szentséges testét és véréit. Ez azonban csupán külsőség, olyan, mint a jólszabott álarc, mely alól nem látni kirívó hibáinkat, melyben minden vasárnap, sőt más alkalmakkor is megjelenünk az Isten házában, kiállítva magukat embertársaink elé, de gondolataink sokszor másfelé járnak...

A másodpercmutató, ott fennt a magasságban, pontosan mutatja e földi évek hosszu, hosszu sorozatát, aranybetűkkel róva fel az Alkotó trónja elé minden, minden röpke órát, hogy aztán egyszer, egyetlenegy intő szóra megálljon, lezárja a korszakot, amely itt lent mindannyiunknak megadatott.

Amint ma végigtekintünk e hosz-

szu évszázadok történetén, szomorú szívvel kell megállapítanunk, hogy vajmi keveset javult a helyzet hitünk erősödése terén, annak ellenére, hogy Krisztus élete, példamutatása előttünk áll mint eget és földet átfogó, az Atya által megszentelt, követésre méltó pálya.

Mi emberek azonban szeretünk tunya kényelemben, általános világi dolgok után sóvárogva, felelőtlenül, nemtörődomségben élni, hiszen nem kell sietnünk, - mondjuk, van időnk arra még...

Elfelejtkezünk arról, hogy Isten mi célból küldte közénk az Ő szent fiát, hogy ez a vándorút évek számára nincs kiszabva, hogy az aranybetűs óra mutatója életünk minden szakaszában megállhat, hogy nem támaszkodhatunk a széles körben általánosan elfogadott tudományos megállapításokra, melyek a késő őregkorban szabják meg e földi lét határát... Nem támaszkodhatunk légvárakat építő, roskadozó emberi elmére, mert létünk Isten akaratától függ, nem pedig tanári, orvosi beavatkozásoktól, mert ha azok ideig-óráig segítenek is, - végsőfokon mint mindenhol, mindenben, bármerre tekintünk láthatatlanul, áldó, szerető tekintetével, vagy bűneink miatt kiérdemelt haragjával, Isten, az Örök Bíró áll felettünk.

Hiába vagyunk hát keresztyének, ha nem gyakoroljuk életünkben a felebaráti szeretetet, az irgalmasságot, nem vagyunk szerények, megbocsátók, egyszóval nem tartjuk be mindazokat a törvényeket, melyeket Jézus Krisztus követendő példaként, egyéni életünkben kijelölt nekünk.

A kénköves pokol minden szenvedése vár reánk, melynek lángjai perzselik halálból feltámasztandó testünket az Idők Végezetéig, az Égi Jeruzsálem biborpalástba öltöztetett városa helyett.

Nézzünk bele hát ma, - Isten talán megadja a lehetőséget - ronggyá tépett, eldurvult lelkiségünkbe, cefatokká mart szívünkbe, ahol nem látunk mást csak gyengeséget, becstelenséget, erkölcstelenséget, hitetlenséget, marakodást, haragot, kincskeresési hajlamot, mely annyira erős, hogy két kézzel kotorászunk sokszor Szézáam földi kincseskamrá-

jában, mégsem elégít ki bennünket...

Nézzünk bele lelkiségünkbe, vegyük fel újra azt a fonalat, melyet hideg, számító fejjel, anyagi vagy más érdekekért elhajítottunk magunktól, megtagadtuk Istent, mint Péter tette egykoron mesterével, csak azért, hogy megmutathassuk e világnak, hogy tudunk Isten nélkül is élni... Kövessük Pétert, aki megbottlott, elárulta gyengeségét, megtagadta mesterét, de volt ereje újra visszatérni, mert erős hittel rendelkezett! Ne keressünk többé továtűnt álmokat, ne keressünk jövőnkben bűnös vigaszt, ennek a világi létnek csábító aranyporát, mert számonkéretik tőlünk egykoron, feladatuk a kérdés mindannyiunknak, — hogyan kamatoztattad életedet szolgálom?

Bár Isten előre tudja válaszukat, mégis felteszi majd a kérdést és lesz sirás, fogak csikorgatása, vagy ki-mondhatatlan öröm.

Ne legyünk olyanok, mint a későn megtérni szándékozó, aki a régi budai kis házak egyikében, teljesen egyedül, elhagyatva, könnyek, tanuk nélkül bucsuzott e földi létől, de még ott sem tudott számot adni magának, mint ahogy nem volt képes élete során soha. Nyugtalan vére csökönyös akarással hajszolta, kergette végig a fél világon, érvényesülni mégsem tudott.

Közelgett az alkony, fátyolt terített a rózsás, megvalósulatlan tervek százaira, feledést egy megbocsáthatatlan cselekedetre, eltaszított hitvesére, fiára... Törmelék maradt már csak számára a lassan őrlő emlékezetben, minden felcsillanó mozaik. Porrázuzva hevert benne, mint viaskodó önmaga, a keréketört lelkiismeret. Szeretett volna mindent jóvátenni, de már nem volt rá ereje, mert nem jól fogott hozzá, Isten ki-rekesztette, lejárt a kegyelmi idő.

A forgácshalmaz, a romlandó test bomlott és ő mindezt érezte. Félt, rettenetesen félt, irtózott az ítélettől, tudta, nincs kiút, mennie kell! Tudta azt is, hogy nem érdemel ki-méletet, de ahelyett, hogy imádkozott volna, megbánta volna bűneit, tépegette még egyszer elmorzsoltszírmait, — a letűnt napokat, éveket s belőlük akart sajgó sebére gyógyírt

tapasztani csillapítónak, minden megrögzött utolsó órájához hasonlóan, de ez nem volt elég az üdvösségre, nem!

... És ekkor, a lét és tulvilág küszöbén, közbeharsant egy hang... Távoli hang, mely mindjobban erősödött tudatában, s ez a hang Isten hangja volt.

“A próbaut végére értél!”...

A pap, akit hozzá hívtak, már nem tudott beszélni vele, csak anyit láthatott, amikor a hívó szóra a bucsuzni készülő kitárta karjait, hogy boldog mosoly helyett szemeinek utolsó villanása a messzeségbe révedve, Isten villámló tekintetével találkozhatott, míg ajkai közül e szavakat préselte ki rettenetes félelmében: “Uram! Éget már bűneim lángja... Kegyelmezz! Kegyelmezz nekem...”

Mennyivel más lett volna sorsa odaát egy ragyogóan tiszta földi élet után, de nem hallgatta meg, nem követte Jézus Krisztust, nem kellett neki az élet kenye, nem mosta meg magát soha az ő vérében.

E szerencsétlen sorsa csak egy volt a sok milliárd közül, akik rosszul vettek, rosszul is aratnak...

Drága testvérem, vedd fel hát megtépett, rongyos köntösöd, borulj le az Ur lába elé, lehajtott fejjel, hő imávej és cselekedd ezt minden napon, jóban, rosszban, könnyes órában, szívbeli örömben, mert mindezekben benne van a kereszt, melyről Jézus Krisztus beszélt eképpen: — “Ha valaki jöni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét és kövessen engem...” “mert mondom nektek, aki bennem hisz, soha el nem kárhozik...” és “jutalmul adatik neki az én Mennyei Atyám országa.”

Horváth Ernő.
New York, N. Y.

Olvasóink és lapkezelőink figyelmébe

A sovány nyári hónapok irodalmunk pénztárát félelmesen lelohasztották. Lapunk kiadásához pénzre van szükségünk s szeretettel kérjük hátralékosainkat és előfizetőinket hogy pénztárunkba küldjék be a csekély összeget, hogy továbbra is ké-

pések legyünk lapunk által is építeni közösen Istennek országát. A lapkezelő Testvéreinket is kérjük, hogy ha volna valahol kisebb, vagy nagyobb pénzüsszeg irodalmi célra, haladéktalanul küldjék be a pénztárba! Terjesszük az Evangéliumi Hirnököt. Szerezzünk új előfizetőket is lapunk részére. “Segítsük Siont építeni, ki-
csik, gyengék legyünk bár...”

ÉRTESÍTÉS

A KÖZPONTI DIAKONUSOK ÉS PRÉDIKÁTOROK őszi gyűlésüket Wadsworth, Ohio-ban tartják meg szombaton, október 3.-án délután 2 órától. “Baptist Jubilee Advance” lesz az irányító gondolat.

Kovács Mihály,
jegyző.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

CAMPBELL, O.

Major Mihály lelkész

Miss Meereis Mária nővérünk sok éven át végzett misszió munkát népünk között pár különböző helyen, főleg Trenton-ban. Mikor visszavonult a hivatalos szolgálatától, Youngstown-i (O.) nővérénél lakott 13 évig, mielőtt a Bethesda Otthonba vonult volna, ahol szintén csak áldására volt és van az intézetnek s az ottani környezetnek. Idei vakációjának nagyobb részét Youngstown-i nővérénél töltötte, honnan többször megjelent gyülekezetünkben.

Nőegyletünk bucsünnepélyt rendezett részére aug. 2.-án. Aznap az esti tiszteleten ő ismertette angolul és magyarul az Otthonban folyó életet. Mindenki figyelemmel kísérte. A tisztelet után terített asztalhoz ült a szép közönség. A kellemes szórakozás egyik fénypontját az képezte, hogy a nőegylet egy kis utra való ajándékkal meglepte az ünnepeltet, amit ő nagyon átértett szavakkal köszönt meg.

A fenti esemény egyben arra is szolgált, hogy ünnepélyesen üdvözöltük körünkben a Floridából visszaérkezett Ungvári János tv.-t és feleségét, nővérünket. Az Ur áldja meg az eltávozottat és az ideérkezőket.

BODNAR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!

Telefon: ME1rcse 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. E. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

ELMÚLT A MELEG NYÁR

E SOROK írásakor még mindig nagy meleg van Detroitban. A hőmérő mutatója a 90 fokot is elhaladta, de most már napok kérdése csupán és megérkezik a hűvösebb és kellemesebb őszi idő. Ez a nyár az északi államokban rekordtörő meleg nyár volt. Ilyen huzamosan alig volt még ilyen hőség városunkban az én emlékezetem szerint. Nem panaszként írom e sorokat, mert tudom, hogy amit Isten ad és ami a természetben is történik, az mind javunkra válik még akkor is, ha mi emberek károsnak, vagy rossznak látjuk. Istenté legyen a dicsőség mindenért!

Amit itt a nyári időszak elmúltával komolyan meg kell fontolnunk, az a gyülekezeti lelki munkának a felkarolása. Tapasztalatommal nyáron át a testi gyengülések következtében némely helyen olykor-olykor lecsendesedik a lelki munka. A lélek kész, de a test erőtlen s eltelnek hetek, hónapok némely gyülekezeti körben, hogy kifelé valamilyen lelki munkát végeznének. Sokszor némelyek elmaradnak az Istentiszteletek és imaórákról is a kellemetlen meleg idő miatt. A bizonyágtételek, traktátusok, iratok és Biblia részek és hívogatások alig-alig lehet szó.

De az őszi beálltával Isten ad nekünk még egy újabb alkalmat a bizonyágtételre, hívogatásra s átlag a lelki munkának erőtel-

jes fejlesztésére s nekünk Isten gyermekeinek ezt az újabb alkalmat meg kell ragadnunk. Most is eszembe jut, hogy ha engem a hívő-kereszténynek nem hívtak volna. Ha nem adtak volna Bibliát a kezembe én nem volnék az Ur szolgálatában s nem tölthettem volna el az Ur szolgálatában életemből több mint 50 esztendőt. Engem többször kértek, hívtak. Többször tetek nekem bizonyágot az Ur Jézus Krisztus megváltó kegyelméről, amíg Isten adott nekem is világosságot, lelki erőt arra, hogy átadhattam szívemet Megváltómnak.

Ami velem és veled történt Testvérem, az történhet még azokkal akik a világban Isten nélkül élnek. Istennek ereje nagy s ha mi kezébe adjuk magunkat eszközül, ő maga is csodálatosan cselekszik. Szemünk előtt kell tartanunk az Ur Jézus utasító szavait: **“Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremteteknek.”** (Mk. 16:15.)

Figyeljük meg az evangéliumban azt is, hogy András hívta Pétert az ő atyafiát az Ur Jézushoz. Keresztelő János a judeai pusztában inti és hívogatja a zsidókat a megtérésre. A samariabeli asszony a Sírár belieket hívogatja a Jákób kutjához, hogy ott találkozzanak a Messiással, stb. Ha ezeket a csodálatos példákat az evangéliumban megfigyeljük és komolyan vesszük, látni fogjuk lelki szemünkkel, a mi fontos feladatunkat ebben az időben, melyben élünk.

Ez a mi időnk, a mi alkalmunk. Nem szabad elmulasztani azokat. Erősítsen meg mindenütt mindnyájunkat, hogy e szép őszi időben lássuk nagy feladatunkat s mint Krisztus követői végezzük azt a munkát amit Isten reánk bízott s amit senki helyettünk el nem végezhet sem a gyülekezetben, sem pedig a gyülekezeten kívül.

“JÓL TUDJA A TI MENNYEI ATYÁTOK...”

Ugyanabban a Biblia részben kétszer is találkozunk a minden imádkozó keresztény emberre nézve oly fontos igékkel. Az Ur Jézus megnyugtatta hajdan a kicsinyhitű aggodalmaskodó tanítványainak szívét s megnyugtatta minket is és azt akarja, hogy Isten iránt feltétlen gyermeki bizalommal legyünk, aki hűséges, jóságos és szerető gondviselő Atyánk, aki jobban tudja, ismeri életünket és szükségleteinket mint mi magunk.

Olvastam egy igaz történetet, mely ide kívánczik ennek a nagy igazságnak megvilágításához. Egy kedves, szelid vak leánynak egyszer azt mondta valaki: “Bámulom, hogy olyan türelmesen viseli sorsát és oly könnyen beletörődik abba, hogy nem gyönyörködhetik a természeti világ szépségeiben.” A vak leány erre a következőket felelte: “Igaz, hogy a világ sok szépsége elvész számomra, de sok rutsága is rejtve marad előttem. Ugy érzem, hogy

menyei Atyám most be fogja a szememet és azt akarja, hogy annál nagyobb világosságot lássak majd akkor, midőn szemtől szembe látom őt a dicsőségben. Hogy miért kell szenvednünk ezen a földön, arra majd az örökélet adja meg a kielégítő választ, **de türelmet és reménységet** a szenvedésre az Istenben való igaz hit ad már ezen a földön.”

Milyen csodálatos példás megnyugvás Isten akaratában! Ez a bizonyosság, hogy a jó Isten a mi Atyánk és ő **“jól tudja...”**

AKIK ELMENTEK

CAMPBELL, OHIO

Néhai Herták Károly (idb.) testvérünk valamikor tevékeny tagja volt az itteni gyülekezetnek. Miután azonban az évek sokaságának és az életnek többféle terhe alaposan megviselte, csak lélekben tartott kapcsolatot az Ur népével. A Tibériás tenger partján így szólt a feltámadott Jézus Péterhez: “Mikor ifjabb valál, felövezéd magadat és oda mégy vala, ahova akarád; mikor pedig megöregszel... más övez fel téged.” (Ján. 21:18).

Őt az ő József fia és annak felesége “övezte” körül szeretettel, akik ugyan soha nem voltak tagjai gyülekezetünknek, de finom gyöngédséggel ápolták utolsó percig a majdnem 90 éves apát. Csak egy bántotta őket: hogy nem vettek alkalmat rá, hogy elhozzák az imaházba a szomszédos Youngstownból.

Testvérünk elhunyt aug. 23.-án és 25.-én temettük a Tod Temető ékes kápolnájából Szabó István és Fia tv.-ek temetkező intézet szép irányítása mellett. A gyászoló gyermekek, rokonok és ismerősök majdnem teljesen megtöltötték a termet. Mindenki figyelemmel kísérte az igehirdetést. Major tv.-nő két alkalmi szólóval készült, de a temetési szomorúsághoz az a bánat is csatlakozott, hogy valami oknál fogva az utóbbi időben a kápolnából elmozdították úgy a zongorát, mint az orgonát. Maki István tv. lett volna a készséges és tehetséges kísérő. A megcsalatkozás egyelőre zavarólag hatott úgy a szólóistánál, mint a kísérőnél. Azonban extra erőt adott az Ur nővérünknek, ami pótolta a hangszer-hiányt. Azonkívül is az Ur úgy megáldotta, hogy

a gyászjelenet dacára, egy TV. 'Star'-nő volt az első, aki köszönetét kifejezte az áldásos énekekért, amiket ő el sem tudott volna képzelni kíséret nélkül. De aztán sokan övezték körül a mi szerénykedő nővérünket, aki mindenért az Urnak adta a dicsőséget.

Elhunyt testvérünk hívó élete mellett ékesen tanuskodtak főleg gyermekei, akiknél az utóbbi 23 évét élte. "Soha egy rossz szóval nem illett engem," mondotta menyje. "Az ő Bibliás életét gyakorolta előttünk. Gyakran idézett a Bibliából egész könyvedséggel." Egyik közelben lakó szomszédnő, aki talán már Amerikában született, így emlékezett meg Herták bácsinkról: "Szerettem vele magyarul beszélni. Csak, mikor a Bibliából idézett, én mindig lemaradtam. Ő olyan jól értette azt." Valaki a gyülekezetünkben, aki még emlékezett Herták tv.-re, mondja, hogy roppant emlékezőtehetséggel volt megáldva. "Olykor egész lapokat szavalt el Spurgeon 'Harmatgyöngyök és Aranysugarak' című könyvéből," jegyezte meg.

Volt alkalom vallást tenni még a halotti vendégség alkalmával is. Mikor arról érdeklődött az elhunyt tv. menyje, hogy mi szolgáltunk-e misét, Jézusra hívtuk fel a figyelmet, hogy Ő mindent elintéz a megtért lélek részére s az Ő üdv munkáján felül és kívül senki többet és jobbat nem tehet. Az teljesen elég. "Mindazáltal nem fogunk elfeledkezni a gyülekezetről." Ennek megfelelőleg tényleg szép ajándékot is adtak.

Mindezek mellett, k. olvasó, igyekezzünk minél szorosabb kapcsolatot tartani Isten gyülekezetével, míg alkalmunk van s ezt nemcsak azért, mert sokat veszítünk, hanem azért is, mert mások vesztenek hiányzások miatt. "El nem hagyván a mi gyülekezetünket..." (Zsid. 10:25).

Az Ur áldja meg a gyászolókat s igyekezzenek Krisztusban oly életre, melynek végén lesz boldog viszontlátás avval, akit oly szépen ápoltak mindvégig.

Krónikás.

Isten által gazdagon megáldott napok Detroitban

A detroiti gyülekezetünknek, melynek lelkipásztora Schmidt Henry Testvérünk, elfelejthetetlen, lelkieben gazdag hitmélyítő alkalmai voltak augusztus utolsó hetében, amidőn Dr. Udvarnoki Béla, a budapesti baptista seminárium volt igazgató tanára közöttünk lehetett s mély bibliai tanításaival gazdagította a lelki életet. Nem evangélizációs összejövetelek voltak ezek; s nem anyira a gyülekezeten kívül valók részére, mint inkább a gyülekezeti tagok részére valók voltak az összejövetelek.

Udvarnoki Testvér az Istentől neki adott bölcsességgel és tudományal mélyen belebocsátkozott a szent ígékbe s gyönyörű magyarsággal tanította a gyülekezetet. Első este Eféz 4:1-16 versek alapján a keresztyéni élet alap tanait fejtegette sok lelki áldással. Csüt. este a Baptista Gyülekezet tanairól adott elő, amikor kihangsúlyozta: "Nem hinném, hogy minden felekezetet minden ajándékkal megáldott volna az Isten. "Minden csoportban találunk valami jót. Minden csoportban vannak olyanok is, akiket szégyelnünk kell. A bapt. gyülekezet szabad gyülekezet az új Testamentum alapján. Neki nem mondhatja meg senki a jó Istenen kívül, hogy mit csináljon. Istennek egyik legnagyobb ajándéka az, hogy minket szabadokká tett!" stb. Pénteken este a Római levél 1: R alapján a tagoknak a gyülekezettel szembeni magatartásáról prédikált s beszédében ékesen fejtette ki, hogy a gyülekezeti közösségünkben a hálaadásunkból egymást nem hagyhatjuk ki. Pál hálát adott Istennek a római keresztyénekért. Ez a gyülekezet híres volt az egész világon az Istenben való hitéért. Ez személyes hit volt az Istenben. A gyülekezet nem áll Isten elé az ítélet napján, a tagoknak kell számot adni cselekedeteikről. Ne okoskodjunk az Isten gyülekezetében - mondtotta Testvérünk.

Terv szerint vasárnapra (aug. 30) a torontoi gyülekezetből Cserepka János lelkipásztorra az élén többen jöttek lelki testvéreink. Buffaloból Lehman János és kedves felesége vezetése mellett jöttek vagy 20-an test-

véreink, hogy velünk együtt örven-dezzenek és szolgálják az Istent. Udvarnoki T. augusztus hónapban egy hetet töltött a torontoi gyülekezetben, egyet Buffalo-ban, még mielőtt Detroitba jött volna. Ez a közös és áldozatos együttlét ünnepi szint öltött bezáróul a tanár testvérünk háromhetes áldásos előadásainak. Hogy milyen kedves és áldásos volt a fent említt két gyűl.-ben Udvarnoki T. munkája, azt majd Testvéreink fogják megírni lapunk számára. De abban bizonyosak vagyunk nem hivatalos hír szerint, hogy mind a két gyülekezeteinkben rekordtörő összejövetelek voltak.

Ez a közös ünnepi együttlét a detroiti gyülekezetben minden reménységünk felett nagyon kedves és áldásos volt. Nemcsak az említett két gyülekezetből, hanem Clevelandból Héthalmi T. kocsiján is jöttek többen. Gary, Ind. sőt még Chicagoból is jöttek néhányan meghallgatni Udvarnoki Testvérünket olyan lelki testvéreink, akik őt még Budapestről ismerték. Jöttek többen Harrow és Windsorból. (Kanada) Közöttünk volt és szép szólóénekeivel szolgált Udvarnoki T. nővére Erzsike, özv. Dr. Tresztyánski Vilmosné. A d.e.-i Istentiszteleten angolul prédikált Lehman lelkipásztor s magyar nyelven Udvarnoki Testvérünk a többi prédikátor segédletével. Az összevont énekkar Héthalmi K. zenetanár vezetésével énekelte: "Örvendtem, mikor mondták nekem..." karéneket. Az áldásos Istentisztelet után a templom alsó termében közös ebéd volt. A nagy terem lent is megtelt. Ezért hálás köszönet jár asszonyainknak, kik sokat fáradoztak a nagy ebéd elkészítésével.

D.u. fél 4 órakor jöttünk össze az esti Istentisztelet helyett azért, hogy vendégeink korábban hazaérhesse-nek. Testvérünk záró előadását egy rövid műsor vezette be, amit nagy lelki élvezettel figyelt a gyülekezet. Meg kell említenünk a gyönyörű négyes éneket, amit a Lehman család adott elő s ugyancsak a második négyest "Szeretlek hőn" címmel, melyben özv. Tresztyánskiné nővérünk is szerepelt, de nem hagyhatjuk ki a

A Szentírás ígéretei legyenek Isten népének a közmondásai.

sorból a buffaloi Testvéreink ének-
karát, illetve annak töredékét, mely
Lehman T. vezetésével gyönyörűen
énekel. Lehman Vilmos szólót éne-
kelt angol nyelven. Az összevont é-
nekkar ismét áldásosan énekelte:
"Én ismerek egy csoda folyót" című
éneket ugyancsak Héthalmi T. ve-
zetése mellett. Mielőtt Udvarnoki T.
megtartotta volna záróelőadását,
Cserepka János lelkipásztor mondott
rövid buzdító és lelkesítő tanítást, a-
mit a gyülekezet köszönettel hallga-
tott meg. A háromhetes rendkívüli
összejövetelek koronája Udvarnoki
T. beszéde volt, melynek A KERESZ-
TYÉNI ÉLET GYÜMÖLCSEIRŐL
volt a címe. Ez a közös és sok lelki
áldásban gazdag együttlét Schmidt
lelkipásztor köszönő és záró szavai-
val és imájával záródott.

Ez a jelentés máris hosszú, de meg-
kellemesen említenem még valamit. Amidőn
hallgattam Udvarnoki Testvér elő-
adásait, az az érzés ragadta meg e-
rősen lelkemet, hogy ilyen természe-
tű előadásokra és összejövetelekre
Szövetségünk területein égető szűk-
ség van. Ezt a három gyülekezetet
északon annyira fellelkesítette a kö-
zös testvéries együttlét, hogy egy-
hangulag mondtuk ki Detroitban,
hogy a jövő esztendőben Isten se-
gítségével ismét tartunk hitméllyítő
összejöveteleket, amit közösen egy
másik gyülekezetben zárunk. Milyen
gyönyörű és áldásos volna az összes
gyülekezeteink részére, ha ehhez ha-
sonló összejöveteleket tartanának é-
vente legalább egyet keleten, egyet
közponon, egyet északon és egyet
nyugaton. Ezek közelebb hoznák a
gyülekezeteinket, azoknak pásztro-
rait egymáshoz, sőt kapcsolatot sze-
reznénk olyan testvéreinkkel is, a-
kik szétszórta élnek angol vagy
más ajku gyülekezetekben és a far-
mokon. Közelebb jutnánk Istenhez és
egymáshoz egy-egy ilyen közösen
megrendezett rendkívüli alkalma-
kkal s megerősítenénk magunkat és
lelki közösségünket.

Udvarnoki Testvérnek megvan az
Isten által adott egyénisége, tudása,
tapasztalata és egészséges theologi-
ája, mely által nemcsak, hogy ösz-
szehozza a népet, hanem mint lelki
atya, tanácsolja, irányítja előadásai-
val az Istennek gyermekeit. Erre

megvannak a lehetőségek. Testvé-
rünkkel elbeszélgetve megértettem,
hogy évente az ünnepek előtti he-
tekben mindig megszűnik a tanítás,
sőt tavasszal a graduálás idején is
van alkalma valahol segíteni, a nyá-
ri szünet idején kívül. A gyülekeze-
teink s azok lelkipásztorainak figyel-
mét felhívjuk ezekre az alkalmas i-
dőkre s melegen ajánljuk, használ-
ják fel azokat. Lépjenek érintkezés-
be Udvarnoki Testvérrel s használjuk
ki a kedvező alkalmakat.

Itt ezen a helyen is köszönjük az
Urnak, Udvarnoki Testvér szép és ál-
dásos tanításait. Köszönjük a buffa-
loi és torontói, clevelandi és a többi
Testvéreink közreműködését s meg-
jelenését. Erősítsük a lelki-testvéri
rokonságot s rendíthetetlenül ma-
radjunk meg az Ur kegyelmében és
szolgálatában végig.

Egy jelenvolt.

TANULJUNK A VIRÁGOKTÓL

Molnár Károlyné írói hagyatékából

Fehér nárciszok

Leányok, asszonyok, a szebbik nem tag-
jai, Isten segítőitársai a nemzetek terem-
tésében, sorstársaim örömben és szenvedés-
ben. Most egy gondosan kezelt, szakérte-
lemmel ápolt kertészetbe vezetlek el ben-
neteket s annak fehér nárcisz osztályába.
Hiszem, hogy mint magyar fajunk szép
virágai ti magatok is, ismeritek a növény-
világ virágait is és most, ahogy gyarló so-
raimat olvassátok, lelkiszemeitek előtt lát-
játok azt a nárcisztáblát, amiről beszélek.
És igazat adtok nekem abban is, hogy úgy
néznek ki ezek a virágok, ahogy én leirom
és abban is, hogy azokat lehet tőlük elta-
nulni, amiket én tanultam tőlük.

Látjátok ugye, hogy a fehér nárciszok
szintén szerény virágok, mint az ibolyák,
de míg azok alacsonyak és alig láthatók,
a nárciszok magasak és egyenesszáruak s
a levél és ágak nélküli nyilegyenes szár te-
tején gyönyörűen diszlik a nárciszkorona,
mint egy királynő fejdisze. A koránnyíló
tavaszi virágok között ez a virág a legma-
gasabb. Ami levelei vannak, azok külön
állanak a törzstől s így azokat még a szél
sem igen lengeti, a törzsek pedig mind oly
egyenesen állnak, mint a jó katonák, akik
szolgálatban vannak.

A nárcisz csillagalaku koronája minden
reggel napfelé fordulva várja az égi suga-
rakat, a szent meleget s szomjas szirmait
megnyitva élvezi az éltető, nevelő Napot.

A nárcisz fehér, magas, egyenes, disziti
a kertet, szereti a Napot.

A nemesszívű, okos, kedves, tiszta nő is
pontosan ilyen. Nem gögös, de alázatos-
sága nem abban áll, hogy hajlott háttal,
komor arccal jár. Testtartásában egyenes,
erkölcsi életében tántoríthatatlan és te-
kintélyében magas még akkor is, ha ter-
mete nem az. Rá mindenkinek felnézni kell,
mert tiszta élete tekintélyt követel. Lelke,
szíve, jelleme fehér. Tiszta fehér. Arca
kedves, nem azoktól a dolgoktól, amiket
a kozmetika, a piperkőzés, a festékek és a
női fodrászat végzett rajta, hanem tiszta
lelkének tükröi a szemek, boldog szívének
rózsái az arcon és okos, kellemes hangon
megjelent beszédei képeznek.

A nemes nő dísz a családnak, a társa-
dalomnak, az emberi fajnak éppugy, mint
a nárciszok a virágoskertnek. A nárcisz
nem tulságosan elterjedt virág, sajnos a
hozzá hasonló nők is a mai világban a ki-
sebbséghez tartoznak. Utcáinkon hemzse-
nek a "kikészített" dámák, az élvezethaj-
hászó démonok. Nagyon sokan vannak a
divatot tulságba bavitók is, esztelenül festett
hajak, arcok, bolondul kunkorított hajak,
kitépett és másalakba megfestett szempil-
lák melyek mögül kígyószemek villognak.
Bolondos kalapok, cipők és kiegészítők,
mesterségesen gilisztavékonyra soványított
szépségek lepik el a korzókat, az üzleteket,
a társadalmi összejöveteleket. Ezekből van
elég. Ezek teszik tönkre az emberiség vi-
rágoskertjét a társadalmat, a családokat.
Ezek rontják meg az ifjúságot, a jövőt.
Istenem, de sokan vannak.

Leányok, asszonyok, drága testvéreim.
A nárcisz az ég felé nyitja ki szirmait az
Isten éltető napja felé. Nem a földről, az
égből jön az élet, a tiszta élet, az ÖRÖK-
ÉLET.

A Világ Világosságai

Mt. 5:14.

Betegágyam szélén ülve elmélkedem e drága ige felett s nagyon lekötték figyelmemet az Ur Jézus szavai: "Ti vagytok a világ világosságai." Minden világosság a központból ered. A napfény a naptól, a holdvilág a holdtól a lámpafény a villany teleptől, vagy központtól. Sőt még egy szál gyergya fénye is a maga központját képezi s abból szórja a világosságot az embereknek. A fizikai életben ezeket így találjuk, de tökéletesen így van az a lelki életben is. A lelki világosság központja az Ur Jézus Krisztus s az Isten megváltott gyermekei egy-egy fénysugarat képeznek, mellyel Isten megvilágosítja a sötétségben élő lelkeket.

E felett az ige felett elmélkedve, három csoport rajzolódik lelki szemem elé. Az első az emberiségnek legalább 70 százaléka, melyre az Ur Jézus tanításában azt is mondja: "Ez pedig a kárhoztatás, hogy világosság jött e világra, de az emberek jobban szerették a sötétséget, hogy nem a világosságot, mert az ő cselekedeteik gonoszok valának." (Ján. 3:19.) Ez a csoport a bűnnek sötéttségében él, mert a bűnt kedveli, szereti.

A második csoport kevesebb az előbbinél. Gondolatom szerint valami 20 százalékot képez. Ezek az emberek úgy gondolkoznak, hogy vallásos életükben kielégítő, ha tagjai lehetnek valamelyik gyülekezetnek s tagsági díjaikat pontosan befizetik a néha-néha templomba való járással. Az Urvacsorával is élnek és azt hiszik, ezek által eleget tettek keresztyéni feladataiknak s az üdvösséget elnyerik.

Az ilyenfajta keresztyénség ahhoz a lámpához hasonlít, melyből fogyatékán van az olaj s nem tiszta fényt, hanem füstöt és szagot áraszt. Az ilyen keresztyének és a Krisztus közötti erőteljes összeköttetés megszakadt és nem adhatnak fényt, Krisztusi fényt e sötét világnak.

De hála Istennek, van egy harmadik csoport is, mely még kevesebb százaléka az emberiségnek, mely az újjászületés és megtérése által ösz-

szeköttetést nyert a világ Világosságával: az Ur Jézussal és megtartotta a vele való összeköttetést. Ez a csoport többé nem alkudozik a bűnnel és testiességgel, melyek elszakítanak az Istentől, hanem hátuk mögött hagyták a világi élvezeteket és Pál apostollal mindent kárnak ítélnék lenni a Krisztusért és az Ő országának eljöveteleért. Ezt az istenfélő csoportot semmi nem szakíthatja el a Krisztustól.

Gondolatom szerint az Ur Jézus az ilyen embereknek mondotta: "Ti vagytok a világ világossága..."

Kedves olvasóm, melyik csoporthoz tartozol? Itéld meg magad s az utóbbi csoporttal légy te is a világ világossága!

Hencel József.

So. Norwalk, Conn.

—o—

NYUGTÁZÁSOK

A "Bethesda Otthon" javára befolyt adományok 1959 január 1-től június 30-ig:

SZEMÉLYEKTŐL:

Czakó Rikárd & n. Cleveland, O. \$30.00, Mrs. J. Kicsiny, Cleveland, O. \$5.00, Taylor L. & n. Wadsworth, O. \$5.00, "Egy kanadai" - M. Ontario \$5.00 Hlinka Géza & n. Elberta, Ala. \$70.00, Bacsó P. & n. Wadsworth, O. \$25.00, Szilágyi Mihály, Wallingford, Conn. \$10.00, Salamon István, Trenton, N.J. \$5.00, Gerák József, Perth Amboy, N.J. \$5.00, Bartus János, Perth Amboy, N.J. \$10.00, Schaffer Frank & n. Toronto, Ont. \$48.44, Burke Lázár, Lockport, N.Y. \$5.00, Nájzs Józsefné, L. A. Calif. \$10.00, Németh Dezső, Garfield, N. J. \$5.00, Petrik J.-né, Chester, Conn. \$5.00, Steinmetz K. & n. T. Palms, Calif. \$20.00, Papp J. & n. T. Palms, Calif. \$20.00, "Névtelen", Detroit, Mich. \$10.00, Rev. & Mrs. M. Biro, Wallingford, Conn. \$10.00, Mrs. Helen Roberson, Greenwich, N.Y. \$25.00, Herjesty F. & n. L. A. Calif. \$10.00, Mrs. R. Revicky, Mansfield, Conn. \$2.50, Kish Gyuláné, Bridgeport, Conn. \$10.00, Rubovszky I. & n. Duquesne, Pa. \$7.50, Raduly A. & n. Hemet, Calif. \$25.00, Mrs. Rose Balogh, Chicago, Ill. \$15.00, Katlik János, Cleveland, O. \$25.00, Bütti Pál & n. Lorain, O. \$5.00, Mrs. J. Puskás, Wallacburg, Ont. \$10.00, Mrs. S. Tokay, Clev. Fulton Rd. \$20.00, Andrecs Veronka, New Br. N.J. \$5.00. A fenti adományok összessége egy összegben: \$463.44

GYÜLEKEZETEK ÉS ORGANIZÁCIÓKTÓL:

"Lamplighters" Trenton, N.J. Rev. A. Orosz által "Screen"-re. \$50.00, New Yorki Gyülekezet, \$60.00, New Yorki Nőegylet \$50.00, Buffaloi Nőegylet \$30.00, Keleti

Vas. Isk.-i Szöv. (Kurtzné) \$25.00, Központi Nőikörzet (Petréné) \$20.00, Nőiegyelet, Clev. Fulton Rd., \$15.00, Nőiegyelet, Clev. Shaker tér, \$50.00, Központi Nőikörzet, (Vérné) \$25.00, Vas. Isk-i Szövetség (Kurtzné) \$25.00, Gyülekezet, Clev. Fulton Rd., \$40.00. A fenti adományok összessége egy összegben: \$390.00

KEDVES TESTVÉREIM:

Hálás köszönetünket fejezzük ki a fenti adományokért úgy az egyének, mint a gyülekezetek s egyéb organizációkkal szemben. Tudjuk, hogy az Ur megjutalmazza mindazokat, akik szívükön viselik azok sorsát, akik gondviselésében Szövetségünk népe nemes intézményünkön keresztül igyekszik Jézus nevében a legjobbat megtenni érettük. Legyen szabad azonban kihangsúlyozni azt, hogy az utóbbi pár éven át sokan megfélekedtek a Menházról s az árvákról. Az elmúlt évben nagy részben a Floridában eladott (lotok) telkek árából pótoltuk a kiadásokat. Ennek nem kellene így lenni. És ha lennének többen, akik szívükön viselnék az intézmény sorsát nem is volna így.

MÁSOK BUZDÍTÁSÁRA EMLITJÜK MEG:

hogy mindig akadnak megértő szívek, segíteni vágyó lelkek. A napokban kaptam egy levelet, melyben egy alig ismert testvérünk, aki évek óta a tengereket járja, érdeklődött Otthonunk felől. Megírtam neki a helyzetet s azt is, hogy mennyire szükségünk volna egy új épületre s, hogy a legutóbbi konvenció megszavazta azzal a kikötéssel, hogy ha együtt lesz a szükséges pénz 75 százaléka, úgy megkezdjük az építkezést. (Persze, kishitűségünkre vall az, hogy ily magas feltételt kötöttünk ki. Amerikában nem sok magánház, templom stb. épülne fel évente, ha ilyen megkorlátozásokat alkalmaznának az emberek).

Ez a testvér azonban segíteni akart s így válaszul mindjárt egy \$750.00-os csekket küldött, mint első adományt az épületalapra. Ezuton is köszönetünket fejezzük ki testvérünkkel szemben, akit pár évvel ezelőtt megnyertünk az ügynek s aki névtelenül már a múltban is segített az Otthon támogatásában.

Mi hisszük, hogy vannak még áldozatkész hivek. Tudjuk, hogy Amerikában van pénz sok mindenre. Miért ne lenne hát egy ilyen nemes ügyre. Testvéreim, akik megtehetjük, siessünk Menházunk támogatására. Az Ur egy olyan csodálatos lehetőséget adott nekünk Floridában, amit pár évvel ezelőtt el se mertünk volna képzelni. Az Ur mindeddig "csodálatosan megsegített." Tudjuk, hogy ezután sem fog elhagyni. De nekünk meg kell tenni a tőlünk telhetőt, hogy célkitűzéseinkben menjünk előre. Ki lesz a következő, aki követni fogja testvérünk példáját? Az Ur nevében "gyűjtsünk magunknak kincseket ott, ahol a rozsdá és a moly nem emészt meg." Szerezzünk "jóakaró barátokat, akik majd befogadnak minket az örökkévaló hajlékok-

ba." Minden adományt küldjünk a Men- George B. Balla, 225 E. 80th St., New házra, az új épületalapra e címre: "Rev. York 21, N.Y."

EMLÉKEIM A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA MISSZIÓBÓL

Irta: HARASZTI SÁNDOR dr., a Budapesti Baptista Szeminárium

volt helyettes igazgatója.

(Folytatás)

GÉHÁZI PÉLDÁJA

Befejezésül összehasonlítást tettem "az Isten embere," Elizeus és "az Isten emberének szolgája," Géházi között. Géházi kihasználta a jó alkalmat és maga kért anyagi támogatást Naámántól. Azt hozta fel ürügyül, hogy az Elizeus vezetése és igazgatása alatt álló theológiai iskola két tanulója érkezett meg hirtelen messze utról és azok számára kellett az egy talentum ezüst és a két öltöző ruha. Naámán szívesen adott. De Elizeus megátkozta ezt a fajta támogatást, mert Isten gyermekeinek próféta iskoláját nem szabad szíriai pénzen fenntartani! Naámán ugyan megtért ember volt most már, de az ő pénzéhez szíriai pogány érdekek tapadtak. Isten népének pedig lelkiismeretesen kell vigyáznia arra, hogy az Istentől ránbizott üzenetet nem szabad függősé tenni semmilyen hatalomtól. Ha tehát a szeminárium csak a pogány Szíria támogatása árán volna fenntartható, akkor inkább ne legyen szeminárium, de a próféta ifjak nem lehetnek Szíria szolgálói, mondtam ki az Ige tanítását erről a kérdéstről... A próféta fiaikat Isten gyermekeinek kell eltartaniuk.

Egyetlen esetben sem tértem el egy jótányit sem az Ige szavaitól. Azonban az Isten Igéje üzenetet tartalmaz a mi korunk számára is, és ez meglátszott a hallgatókon: mindenki megértette, mit tanulhatunk a bibliai történetből, amely pedig Krisztus Urunk születése előtt mintegy 895 esztendővel ment végbe, tehát majdnem 3000 évvel ezelőtt.

A KIS RABSZOLGALEÁNY TANITÁSA

De talán minden fenti tanulság-

nál megdöbbenőbb volt a kis rabszolga leány tanítása, akit szüleitől portyázó szíriai csapatok hurcoltak el és mint hadizsákmányt Námán felesége kapta meg házicseléd rabszolgának. Csak természetes ilyen helyzetben, hogy az ember elkese- redik és mindent megtesz kinzói ellen. Nem úgy ez a kislányka, aki maga is hitt Istenben és tudta, hogy semmi sem történik véletlenül. Azt is tudta tehát, hogy Istennek célja van az ő szerencsétlenségével is. Nem adta bunak a fejét, hanem szívében bizalommal várta az Ur szabadítását, sőt együttérző szeretettel elmondta Naámán feleségének, hogy "vajha az én Uram szemben lenne azzal a prófétával, aki Samáriában van, kétségtelenül meggyógyítaná őt az ő bélpoklosságából." 3. vers. Ime az a kisleányka sok keresztyént is megszégyenítő módon emelkedett a helyzet magaslatára: nagyobb gazdagság volt az ő birtokában mint a gazdája hatalmában, mert ő tudta az élet forrását! Testvéreim, nekünk is ilyen tudás van a kezünkben: mi ismerjük azt, aki kétségtelenül meg tudja gyógyítani a Naámának poklosságát, a hitetlenek hitetlenségét, és mulandó javaikban bizó emberek anyagiasságát és meg tudja váltani az elveszetteket... Nem az a hívő ember feladata, mondtam, hogy bosszuért lihegjen az ő egyéni életének a szerencsétlensége vagy vagyonának az elvesztése, vagy méltatlan üldöztetés vagy bármi emberi gyalázatoság miatt, hanem az a hívő ember hivatása, hogy rámutasson arra, aki kétség nélkül meggyógyít minden lelki nyomorúságot! Ez a mi Megváltónk, a Jézus Krisztus! Legyünk olyanok mint a kis rabszolga leány volt! — mondtam befejezésül.

Igehirdetés után sok meggyötört arcu földműves ember jött oda ke-zetszorítani és megköszönni az igehirdetést, amely sok nehéz kérdést tett világossá. Megértették ezek az emberek, hogy hívő embernek nem ok a lázadásra az, hogy elvesziti a földjét, megnyomorodik a családi és egyéni életében, elesik a magasabb állások lehetőségétől. Egyetlen esetben szabad és kell határozottan szembefordulni, ha arról van szó, hogy "ne szóljuk, amiket láttunk és hallottunk" — amint Péter apostol kifejezi magát Jánossal együtt a zsidó főtanács előtt. Apostolok Cselekedetei 4:20.

EGY SZABÓLEGÉNY

Aztán még elbeszélgettem a hallgatókkal az imaház termében erről-arról. Egyebek között megkérdezték tőlem, ismerem-e Házi Árpád akkori kommunista belügyminisztert. Hogyne ismerném a nevét, válaszoltam, de személyesen nem volt alkalmam még találkozni vele. Erre az én atyámfiai elmondták, hogy ez a Házi Árpád az ő falujukból való, szülei is odavalósiak és az Árpád gyerek szabómesterséget tanult. Sohasem vitte annyira, hogy önálló üzletet tudott volna nyitni, de annál többet forgolódott a kommunista mozgalomban és ott hamarosan ismert neve lett. Sokszor ellátogatott a helybéli baptista imaházba is és jóviszonyban volt a baptistákkal, hiszen azok maguk is mind egyszerű emberek Magyarországon. Nem került ki közülük egyetlen nagyobb ur sem, vagy magasabb rangú katonatiszt, sem ugynevezett háborus bűnös. Házi Árpád aztán addig ügyeskedett, hogy minden különösebb képzettség nélkül belügyminisztert csináltak belőle a moszkvai utasításokra dolgozó hazai kommunisták, mivel Házi hajlandó volt végrehajtani minden utasítást, bármennyire is ellene volt az a magyar nemzeti érdekeknek... Hát ha mégis találkozik vele a Haraszi Testvér, adja át neki üdvözlétünket, mondták az atyafiak végül.

(Befejező közlemény)

ISTENNEK némely ígérete olyan, mint a sebesült hithősök tábori kórháza.